

P E R T I S A U

RELAX

v bylinném nálevu

Unikátní černá lázeň s olejem vyloučeným z alpských balvanů má prý blahodárné léčebné účinky. **DAGMAR ŠKOLOUDOVÁ** pro vás vyzkoušela, jak prospívá tělu i duši.

DŘEVĚNÁ VANA je velká tak, aby se do ní pohodlně vešla partnerská dvojice. Můj manžel odkládá bělostný župan a jako první se noří do teploučky, ale podezřele černé lázně. Tváří se, že se mu to líbí, a tak jde dolů i můj župan a noha opatrně testuje vodu. Prý je skvělá na klouby a kůži. Jestli-pak to tu bude skvělé také na romantiku?

Je. Úslužná dáma se nás předem zeptala, jestli si dáme jenom tichou hudbu, nebo i film, a protože jsme zvědaví, zvolili jsme film. Velkou útulnou místnost s vanou plnou léčivé vody máme sami pro sebe, samy se díky ovládání zvenčí zatahují závěsy a sama vyjíždí i velká obrazovka, aby nás už nikdo nerušil. Popíjíme šampaňské a při koupeli sledujeme příběh o tom, jak tady, u největšího tyrolského jezera Achen-see, bylo nebylo...

Pohádka o unikátní léčebné a wellnessové metodě v hotelových lázních Wiesenhof má dvě části. Ta první by mohla začínat slovy „dávno tomu“, protože je to už skutečně dávno, co se tady v Alpách rozlévalo moře. Plné živočichů, jak víme z hodin biologie, kteří se vrství a vrství, až zkameněli. To bylo před 180 milionů let. Pak přišel 12. srpen roku 1908. Počasí, že by psa nevyhnal, když si to Martin Albrecht štrádoval přes hory nad jezerem. Bouřka, déšť a zatracená zima ho nakonec zavedly do horské boudy ve výšce 1700 metrů. Vevnitř ještě přeskakovaly žhavé uhlíky pod měděným kotlíkem, v němž si nepřítomný obyvatel boudy vařil mléko na sýr. Martin se rozhodl, že tady přečká to nejhorší a oschne. A jak tak osychá a nudí se, kope nohama do ohně kamínky, které se válejí na zemi kolem. Jenže oheň se s nečekanou silou rozhořel! To chytil kámen, překvapilo Martina. Pochopil, že jde o místní slavnou a výjimečnou vzácnost, a když se počasí vylepšilo, vydal se hledat zdroj, odkud hořící kámen pochází.

NÁSLEDUJÍCÍ ROKY LZE zkrátit do jednoho souvětí: ukázalo se, že jde o kameny s pověstnými léčivými účinky, a proto tu rodina Martina Albrechta založila slavnou kamennou hut'. To bychom ale pominuli strašlivou dřinu, která stála a dodnes stojí za snesením každého kusu zkamenělin z alpských výšek. Pokaždé ho někdo musí vzít do ruky a dopravit až do hutě, kde se z něj při ohřevu uvolní olej. Zbytky prastarých rostlin a živočichů se totiž z mořského dna při obrovské erupci, při níž vznikaly Alpy, dostaly relativně na povrch. Díky tomu si už asi před osmi sty ►

► let horalé všimli, že při extrasilném slunečním svitu se z kamenů vylučuje olej a leskne se na jejich povrchu. Má typické sirné aroma, a jak si poznamenal kolem roku 1430 sekretář bavorského vévody, má „mnohé léčebné účinky“. Dnes víme, že jsou protizánětlivé, prokrvující a utišující bolest. A dost silné. Martin Albrecht s rodinou kutal, mačkal olej ze zkamenělých mořských potvůrek a z oleje se začaly vyrábět léčivé prostředky. Slavný byl například Pertisol, antirevmatikum nesoucí název obce, ve které si právě máčíme tělo v dřevěné vaně: Pertisau. O vzniku oleje existuje ovšem ještě jedna verze, poněkud pohádkovější. Podle ní obr Thyrsus bojoval s nepřáteli o své hory a ztratil mnoho krve. Právě ta se pak proměnila v léčivý olej.

Jenže na film zhlédnutý ve vaně s manželem se člověk nedokáže úplně soustředit. Proto se vydáváme do místa, kde si můžeme historii oleje zopakovat,

a to ještě edukativnějším způsobem. Muzeum v centru Pertisau je sice vy-

tvořeno tak, aby si ho užily i děti, ale stojí za vidění, už proto, že něco takového prostě jinde neuvidíte. Okoukneme čapku nebo tlakoměr, které patřily Martinu Albrechtovi, stejně jako průřez štolou a způsob, jakým horalé snášeli v krosnách na zádech tuny a tuny kamenů: o takovou práci bychom asi nestáli. A překvapivé je, že systém se dodnes příliš nezměnil, i když by tu člověk čekal bůhvíjakou mechanizaci. Ne že by nebyla, ale lidská dřina zůstává. Tudíž chápeme, že tělové mléko s olejem, které si kupujeme v prodejně muzea, je opravdu hodné své ceny. Kromě mléka si můžete pořídit i třeba šampon, krém proti bolesti nebo mýdla. A mimochodem: pro zvířecí mazlíčky tady mají spoustu veterinární kosmetiky.

„PŘÍRODNÍ PROSTŘEDKY mají největší účinnost tam, odkud pocházejí,“ vysvětluje majitel hotelu Wiesenhof Johannes Entner, jinak vášnivý motorkář a také čelný představitel zdejšího turistického

kého svazu. „Úmyslně proto dáváme přednost místním produktům před módními a často nesmyslnými mezinárodními pseudotrendy,“ dodává. Kromě oleje ze zkamenělin tu používají byliny a soli, které pocházejí z alpského okolí. Arnika, měsíček lékařský nebo třeba med si totiž znovu našly vítěznou cestu do wellness, což je ohromně příjemné. Navíc tady používají i místní wellness rekvizity – třeba pro koupel nohou dostanete překrásný tradiční dřevěný džber. Že je to maličkost? Nevím, jak vy, ale já si na maličkosti potrpím. Takže mohu doporučit třeba saunu Kräuterbad, kde se automaticky každých sedm minut vylévá z dřevěného vědra bylinný nálev na rozpálené kameny a plní místnost vůní heřmánku, šalvěje a levandule. Sůl, která se těží v městečku Hall nedaleko Innsbrucku, se zase používá v parní lázni, kde jemně rozptýlený horký solný roztok podporuje pročištění pokožky ▶

39

chybí kus textu

Místo pro elitní společnost

Do Pertisau jedte nejlépe autem, cesta vede z Prahy přes Mnichov na Innsbruck po dálnici, za Kufsteinem ještě asi třicet kilometrů a doprava. Silnice se najednou z údolí drápe serpentínami nahoru, nadmořská výška stoupá opravdu prudce a je neuvěřitelné, že až tak vysoko, 1000 metrů nad mořem, se před vámi otevře výhled na obrovské jezero. Je obklopeno pohořím Rofan a Karwendel, což je právě místo, kde Martin Albrecht našel své zkameněliny. Jedinečná krajina rámuje pocit dokonalosti – ne nadarmo právě sem jezdí na dovolenou rakouská politická i společenská elita. Kromě už zmíněného Pertisau tady najdete další čtyři malebné vesničky.

Informace získáte na www.achensee.at, včetně tipů na ubytování, 360stupňových panoramatických záběrů a objednávký prospektů.

► a zvědavostí. Pokud jde ale o něj osobně, ví, co chce: „Naštěstí je novým trendem přirozená wellness. Chceme znovu etablovat alpskou identitu.“

Alpskou identitu zaručuje samotné místo, kde se nachází i naše vana. Hotel Wiesenhof je totiž v překladu Luční dvůr. A tak to také je – vesnička Pertisau, přestože kromě tohoto čtyřhvězdičkového wellness hotelu nabízí řadu dalších včetně pětihvězdičkových, zůstává stále příjemnou tyrolskou vesnicí. Stále stojí uprostřed luk, stále svým hostům zaručuje

pocit volnosti a svobody v srdci přírody. Stále máte kolem sebe les a alpské štíty, a ne přehlučené turistické centrum. A také alpské jezero, vklíněné mezi hory a vyplňující skoro

celou šířku údolí – vypadá vlastně jako norské fjordy. Básníci a umělci mu říkají „perla Tyrolska“. Po staletí sem přijížděli panovníci, v 15. století například habsburský císař Maxmilián I. na lov a ryby. Vybudoval si tady dokonce letní rezidenci, kterou si můžete zvenčí či zevnitř prohlédnout dodnes, protože je z ní luxusní hotel. Také císař Franz Josef se tu zastavoval velmi často a rád. Stejně ochotně zde odpočíval třeba i Sigmund Freud, který tady diskutoval o nejnovějších poznatcích psychoanalýzy.

Častými hosty bývali v 19. století Angličané. Achensee se začalo stávat turistickým místem. V roce 1887 byl na vodu spuštěn první parník St. Josef a o dva roky později začala mezi městečkem Jenbach a jezerem jezdit parou poháněná zubačka. Dodnes „šlape“ a je evropskou raritou, stejně jako nádraží v Jenbachu, na kterém se setkávají tři dráhy s různými rozchody kolejí: Rakouské spolkové dráhy mají normální rozchod, dráha do Zillertalu má 760 milimetrů a dráha na

**business trip
micro learning** |
konference o nejnovějším
vývoji moderních technologií
a jejich vlivu na lidský život,
Innsbruck, 25.–27. 6.,
www.microlearning.org

FACT BOX

Do Innsbrucku můžete cestovat letecky přes Vídeň (například se SkyEurope nebo Austrian Airlines) a odtamtud pokračovat romantickou dráhou. Z Čech je to ale rychlejší autem přes Mnichov.

Achensee 1000 milimetrů. Na své trati dlouhé necelých sedm kilometrů překonává výškový rozdíl 440 metrů a stoupání dosahuje až 16 procent. Všechny tři lokomotivy, které mezi Jenbachem a Achensee jezdí, pocházejí z let 1888 až 1889 a od zahájení provozu tady ještě nedošlo k úrazu. Poté, co byl zastaven provoz podobné dráhy v Peru, je zdejší zubačka nejstarší na světě.

„Budeme dráhu protahovat,“ komentuje jezerní vláček Johannes Entner, když popíjíme skvělé víno po ještě skvělejší večeři. Salon hotelu nezapře, že jeho majitel je navíc i vášnivý jachtař – námořnické atributy se tady nedají přehlédnout. Jeho žena, která osobně celý večer hlídá jídelnu a kuchyni, zase miluje koně. Takže hostům je v zimě v létě k dispozici zapřažený kočár či saně. Milovníci jiného pohybu mohou pro změnu vy-

zkoušet třeba segway. A chcete-li ještě něco navíc, dejte si horskou túru, cyklistiku, paragliding, golf nebo windsurfing. Pokud se rádi potápíte, čeká vás skutečná výzva: když odsud na konci 2. světové války narychlo utíkali Němci, shodili do jezera ledacos. A ještě to tam je... ■

KDE BYDLET

Wiesenhof 4* | Wellness hotel s lázněmi, doporučujeme speciální programy s nadstandardními lázeňskými službami podle nabídky na internetových stránkách. Pobyť do čtyř nocí od 94 eur, labužnická penze zahrnuje snídaňový bufet, večeře, polední salátový bufet a odpolední nabídku koláčů a dezertů. Pertisau am Achensee 9, tel.: +43 5243 52 460, www.wiesenhof.at

Fürstenhaus 4* | Superior hotel s historickou budovou, přímo v Pertisau, na břehu jezera Achensee. Ceny s labužnickou penzí od 112 do 242 eur, tel.: +43 5243 54 420, www.fuerstenhaus.at

netučně

41